

Skriftlig fremsættelse (29. november 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af statsskatteloven, ligningsloven og andre skattelove. (Ændrede regler om skattefri rejsegodtgørelse og ligestilling mellem personer, der udfører offentligt hverv, og ansatte i private virksomheder samt ændring af 60-dages-reglen for befordringsgodtgørelse).

(Lovforslag nr. L 99).

Lovforslaget går ud på, at der fra 1. januar 1997 opnås samme regler for skattefri rejsegodtgørelse til personer, der udfører offentligt hverv, som for ansatte i private virksomheder.

Lovforslaget skal desuden give mulighed for en samlet politisk stillingtagen til de fremtidige rejsegodtgørelsesregler, bl.a. for så vidt angår de særlige erhvervsgrupper, som Ligningsrådet hidtil – men efter 1. januar 1997 ikke længere – har fastsat særlige godtgørelsessatser for. Det drejer sig bl.a. om langturschauffører.

Der foreslås desuden en udvidelse og præcisering af det hidtidige rejsebegreb, således at det klart kommer til at fremgå af ligningslovens tekst, i hvilke tilfælde Ligningsrådet har mulighed for at fastsætte standardgodtgørelsessatser og nærmere betingelser for udbetalingerne skattefrihed.

Skatteministeriet agter at indstille til Ligningsrådet, at de almindelige standardsatser skal gælde for alle bortset fra de særlige erhvervsgrupper, der har atypiske forhold eller i forvejen er kompenseret i kraft af andre ordninger. Disse grupper skal kun kunne anvende en standardsats, hvis der af Ligningsrådet fastsættes en særlig standardsats.

Sigtet med de ændrede regler er at skabe ensartethed såvel for offentligt ansatte i forhold til privat ansatte som for de respektive faggrupper med rejse indbyrdes.

Reglerne skal tilstræbe, at give arbejdsgiverne adgang til at yde de ansatte skattefri godtgørelse for de meromkostninger, der er knyttet til at være på rejse.

En ligestilling mellem de enkelte faggrupper forudsætter således, at der ved udmålingen af satserne for de skattefri godtgørelser tages hensyn til de forskelle, der afspejler sig i de enkelte faggruppers form for rejseaktivitet.

For at give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indrette sig på de nye regler ved at ændre aftaler om løn- og ansættelsesforhold foreslås en overgangsregel, hvorefter de nuværende særregler for visse lønmodtagergrupper, samt de nuværende regler for offentligt ansatte kan anvendes i 1997 og 1998 i stedet for de nye regler. Det drejer sig f.eks. om de handelsrejsende, flypersonalet og fagforbundenes funktionærer.

Fra 1. januar 1997 foreslås, at adgangen til at opnå skattefri godtgørelse med standardtakster for rejser uden overnatning ophører, og at skattefri godtgørelse til logi med standardtakster ophører. Endvidere foreslås der en tidsmæssig begrænsning for, hvor længe der kan udbetales godtgørelse til et arbejde på samme sted. Der foreslås en tidsbegrænsning på 2 mdr., hvis arbejdsstedet er i Danmark, og 4 mdr., hvis arbejdsstedet er i udlandet. Disse forslag berører dog ikke mulighederne for, at lønmodtageren kan få refunderet sine faktiske merudgifter hos arbejdsgiveren eller tage fradrag for dokumenterede merudgifter.

Endelig foreslås en administrativ forenkling for både arbejdsgiveren og lønmodtageren i forbindelse med udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse. Det er muligt at udbetale skattefri befordringsgodtgørelse vedrørende befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage, hvor de 60 dage kan fordele sig over mange år. Det foreslås fra 1. januar 1997 at ændre reglen, således at der kan udbetales skattefri godtgørelse, når